

11. Život ako darovanie sa – svedectvo života

(pre mladých)

Milí mladí priatelia,

touto duchovnou obnovou prichádzame až do súčasnosti. Roky 2000 až 2023. To sú už roky vašej skúsenosti so saleziánskou charizmou v jej rôznych podobách. Či už je to v dobrote a úsmeve sestier, Dcér Márie Pomocnice alebo v žehnajúcej či pomáhajúcej ruke saleziánov, kňazov i bratov koadjutorov. Nie málo mladých zase našlo otvorené dvere v krásnych rodinách saleziánov spolupracovníkov, iným sa zase ponúkajú činné spoločenstvá exallievov alebo modliace sa spoločenstvá Združenia Márie Pomocnice.

Položili ste si niekedy otázku: kto sú títo bratia a tieto sestry, zasvätení a laici, slobodní či v rodinách, ktorí vytvárajú saleziánsku rodinu?

Zaiste by bolo mnoho odpovedí, konkrétnych i všeobecných. Jedna z nich je aj táto: sú to ľudia, ktorí si povedali, že skúsia stratiť svoj život pre Krista a nasledovať ho. Tá strata života však nie je len dajaké bezduché opustenie všetkého, čo tento svet ponúka, ale darovanie svojho času a svojich plánov v prospech mladých. Isto, každému sa to darí viac alebo menej – presne tak, ako to poznáš aj z tvojho života: raz sa zadarí, raz menej, a koľko bolo treba čakať, kým aj tebe niektoré veci „dopli“.

Podme sa teda spoločne pozrieť na prameň, z ktorého zažiarila ľuďom nová, krásna možnosť žiť novým životom, nie v hľadaní seba a pre seba, ale v živote pre Krista a pre druhých.

Kríž – Miesto, kde sme boli obdarovaní

Pápež František nám pred dvomi rokmi veľmi krásne povedal: *Krížikov je nespočetne veľa: na krku, v dome, v aute, vo vrecku. Ale neosoží nám to, ak sa nezastavíme, nezahľadíme na Ukrižovaného a neotvoríme mu srdce, ak sa nenecháme očariť jeho ranami, otvorenými pre nás, ak sa naše srdce nenaplní dojatím a nebudeme plakať pred Bohom, ktorý je zranený z lásky k nám. Ak tak neurobíme, kríž pre nás zostane neprečítanou knihou, ktorej názov a autora dobre poznáme, ale ktorá nemá vplyv na náš život* (homília v Prešove, 14. 9. 2021). Túto knihu nám môže pomôcť čítať napríklad biskup sv. Ondrej Krétsky, ktorý pred mnohými storočiami plný vďačnosti a úžasu, napísal: *Keby (Kristus) nebol býval klincami pribitý, neboli by z boku vytiekli pramene nesmrteľnosti, krv a voda, ktoré očisťujú svet; nebol by býval zničený dlžobný úpis hriechu, neboli by sme bývali prepustení na slobodu, neboli by sme mohli jesť zo stromu života a raj by bol zatvorený. Keby nebolo bývalo kríža, smrť by nebola bývala pokorená ani peklo olúpené. Preto je kríž veľká a drahocenná vec.*

Máme otvorený prameň nesmrteľnosti. Ale tí, ktorí vidia len veci okolo seba, prípadne sa nechajú strhnúť ponukami alebo nie sú ochotní zniesť posmešky a poníženia, tí nikdy nenačrú do večnosti a nespoznajú silu jej radosti.

Krv a voda nás očisťujú. Boli sme vykúpení, boli sme pokrstení. Nieкто za nás vylial krv a dal moc vode, aby nás očistila. Je to voda, ktorá nás zaväzuje, aby sme sa podobali na Krista, aby sme ho nasledovali, aby sme robili to, čo on robil. Dostávame vzácne dary, ovocie Kristovej obety.

Sme prepustení na slobodu. Aby sme neboli otrokmi hriechu a vášní, aby sme nesedeli v živote ako v temnej väznici, prípadne, aby sme nekráčali životom ako slepci ženúci sa na okraj priepasti smrti. Slepici, ktorí si myslia, že vidia, že vlastnia, ktorí nadobúdajú bohatstvá, zarábajú peniaze, užívajú si život a pred Bohom sú chudobní.

Nový život predpokladá koniec starého

To je duchovný zákon, ktorý nám ozrejmil Kristus, keď povedal: *Ak pšeničné zrno, ktoré padne do zeme, neodumrie, zostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu.* (Jn 12,24) A sv. Pavol na tomto základe učí prvých kresťanov v Korinte: *Čo ty seješ, neožije, ak neodumrie.* (1Kor 15,36).

Ježišove slovo je však podložené aj jeho životom. *Narodil sa v Betleheme, v meste chleba, a tu v skromnej betlehemskej jaskyni mrzlo na troche slamy „pšeničné zrno“, ktoré odumrúc prinesie „veľkú úrodu“ (Jn 12, 24). Jeho životná cesta bola od chudoby jasičiek až po opustenosť kríža, v Dieťati, ktoré Mária uložila do jasiel, je človek–Boh, ktorého vidíme pribitého na kríž* (Ján Pavol II., Posolstvo mladým 2005).

Ježiš strácal svoj život, odumieral, ale z tohto odumierania vzišiel život v nasadení pre druhých: učenici, zástupy, rôzni ľudia so svojimi bolesťami problémami a trápeniami sú náplňou jeho života. Keď Ján Pavol II. medituje nad darmi mudrcov, ktoré priniesli tomuto malému zrnku na slame, takto ich aplikuje na mladých:

Drahí mladí, ponúknite aj vy Pánovi zlato vášho života, totiž slobodu nasledovať ho z lásky, verne odpovedajúc na jeho volanie; nechajte k nemu vystupovať kadidlo vašej vrúcnej modlitby na jeho chválu a slávu; darujte mu myrhu, v cite plnom vďačnosti voči nemu, pravému človeku, ktorý nás až tak miloval, že zomrel za nás na Golgote ako zločinec.

Buďte ctiteľmi jediného, pravého Boha a priznajte mu prvé miesto vo svojom živote! Modlárstvo je stálym pokušením človeka. Existujú, žiaľ, ľudia, ktorí hľadajú riešenie svojich problémov v náboženských praktikách, ktoré nie sú zlučiteľné s kresťanskou vierou. Tlak veriť vo falošné mýty úspechu a moci je silný; rovnako nebezpečné je prijať hmlisté predstavy o posvätné, ukazujúce Boha ako formu vesmírnej energie alebo inými spôsobmi, ktoré nie sú v zhode s katolíckou náukou. Nepodľahnite ľživým ilúziám a dočasným módam, ktoré neraz zanechávajú za sebou tragické duchovné prázdno! Odmietajte vábenie peňazí, konzumu a ľstivej moci, ktoré občas prezentujú masmédiá. (...) Počúvanie a uctievanie Krista vedie

k odvážnym rozhodnutiam a k prijatiu často až hrdinských riešení. Ježiš je náročný, pretože chce naše pravé šťastie.

Rozhodnúť sa pre duchovné povolanie

Niektorých povoláva, aby všetko zanechali a nasledovali ho v kňazskom alebo zasvätenom živote. Kto pocíti toto pozvanie, nech nemá strach odpovedať naň „áno“ a veľkodušne ho nasledovať. No okrem povolaní na zasvätený život jestvuje aj vlastné povolanie každého pokrsteného: je to povolanie dosahovať „vysokú úroveň každodenného kresťanského života“, ktorej vyjadrením je svätosť (porov. Novo millennio ineunte, 31). Stretnutie s Kristom a prijatie jeho evanjelia mení život a vedie k odovzdávaniu vlastnej skúsenosti ostatným. (...) Draží mladí, Cirkev potrebuje autentických svedkov novej evanjelizácie: mužov a ženy, ktorých život sa zmenil po stretnutí s Ježišom; mužov a ženy, ktorí sú schopní odovzdať túto svoju skúsenosť ostatným. (Ján Pavol II., Posolstvo mladým 2005)

- Vidím okolo seba vzory? Naozaj nie sú alebo iba ja som slepý?
- Uvedomujem si, že Ježiš dal za mňa na kríži všetko?
- V čom sa potrebujem naučiť „umierať“, aby vzišiel nový život?
- Položil som si seriózne otázku, či by som dal život službe Božiemu ľudu a evanjeliu?